

Virsraksts: Privatizētājam nododamo privatizējamā uzņēmuma saistību apjoms; par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu atbildīgā darba devēja noteikšana uzņēmuma privatizācijas gadījumā

Tēze: Privatizējamā objekta cena ir nosakāma, ņemot vērā arī privatizētājam nododamo saistību kopumu, kas ir zināms, proti, uz privatizācijas brīdi fiksēts. Tādējādi privatizētājs ir visu privatizējamā objekta tiesību, pienākumu un to saistību par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu kopuma, kas pastāvēja un bija zināms, nosakot nosacīto cenu, pārņēmējs.

Tēze: Ja privatizācijas noteikumos nav norādes, ka nododamo saistību kopums ietver arī nākotnē iespējamus prasījumus saistībā ar kaitējumu veselībai, ko izraisījusi arodslimība, un privatizētājs nav atzinis un uzņēmis šādu saistību izpildi, uzskatāms, ka privatizētājs nav šādu saistību pārņēmējs.

Tēze: Ja privatizētājs nav saistību par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu pārņēmējs, uzskatāms, ka atbildīgais darba devējs nav nosakāms un atbilstoši likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punktam un Ministru kabineta 2001.gada 23.augusta noteikumu Nr.378 „Darbā nodarītā kaitējuma atlīdzības aprēķināšanas, finansēšanas un izmaksas kārtība” 8.punktam kaitējuma atlīdzības izmaksa ir jānodrošina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai.

**Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Senāta Administratīvo lietu departamenta
2010.gada 2.decembra
SPRIEDUMS
Lieta Nr. A42550507
SKA – 562/2010**

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja	senatore I. Skultāne tiesnese V.Kakste senatore D.Mita
-----------------------------	--

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei Dacei Ivānei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *K.M.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2007.gada 29.maija lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar pieteicējas *K.M.* kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 7.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja *K.M.* no 1981.gada 17.jūnija līdz 1995.gada 15.decembrim strādājusi valsts lopkopības izmēģinājumu stacijā „Latgale”. Pēc tam pieteicējai periodiski piešķirts nestrādājošas invalīdes statuss, bet 2007.gada 16.janvārī Veselības un darbaspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija (turpmāk – VDEĀVK) atzinusi pieteicēju par 3.grupas invalīdi un noteikusi kopējo darbaspēju zudumu 40% sakarā ar iegūto arodslimību.

Pieteicēja vērsās ar iesniegumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – aģentūra), lūdzot piešķirt darbā nodarītā kaitējuma atlīdzību.

Aģentūra, kuras lēmums galīgo noformējumu ieguva ar 2007.gada 29.maija lēmumu, atteica piešķirt darbā nodarītā kaitējuma atlīdzību, pamatojoties uz Ministru kabineta 2001.gada 23.augusta noteikumu Nr.378 „Darbā nodarītā kaitējuma atlīdzības aprēķināšanas, finansēšanas un izmaksas kārtība” (turpmāk – noteikumi Nr.378) 8.punktu. Lēmumā norādīts, ka nav ziņu par to, ka valsts lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale” – darba devējs, kurš atbildīgs par pieteicējai nodarīto kaitējumu, - ir likvidēta un tai nav tiesību un saistību pārņēmējs, tāpēc atlīdzību aģentūrai nav jāizmaksā.

Pieteicēja vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot uzdot aģentūrai pieņemt lēmumu par kaitējuma atlīdzības izmaksu, jo nav skaidrs, kurš uzskatāms par pieteicējas darba devēju.

[2] Administratīvā rajona tiesa ar 2009.gada 3.marta spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedumā norādīti arī tālāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējas iegūtās arodslimības cēlonis ir līdz 1997.gada 1.janvārim veiktais darbs. Tāpēc atbilstoši likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punktam kaitējuma atlīdzību izmaksā darba devējs vai viņa tiesību un saistību pārņēmējs. Ja konstatēts juridisks fakts, ka darba devējs vai tā tiesību un saistību pārņēmējs nav nosakāms, kaitējuma atlīdzības izmaksu nodrošina aģentūra Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

[2.2] Pieteicējas darba devējs līdz 1995.gada 15.decembrim bija valsts lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale”, kura ir atbildīga par pieteicējai darbā nodarīto kaitējumu. Privatizācijas aģentūra apstiprinājusi, ka valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” tiesību un saistību pārņēmēja ir AS „Lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale”” (turpmāk arī – Sabiedrība). Līdz ar to nav iestājušies noteikumu Nr.378 8.punktā minētie priekšnoteikumi un aģentūrai nav pienākums atlīdzināt pieteicējai kaitējumu par darbā gūto arodslimību.

[3] Administratīvā apgabaltiesa ar 2010.gada 7.aprīļa spriedumu pieteikumu noraidīja. Apgabaltiesa pievienojās rajona tiesas sprieduma argumentācijai, papildus norādot tālāk minētos argumentus.

[3.1] Tā kā pieteicēja ir bijusi darbiniece valsts lopkopības izmēģinājumu stacijā „Latgale” laikā līdz 1997.gada 1.janvāra, kad sāka darboties likumā „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” paredzētā sociālās apdrošināšanas sistēma attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, vispārīgā gadījumā valstij aģentūras personā nebūtu pienākums atlīdzināt darbā nodarīto kaitējumu, bet būtu pieļaujama civilprasība pret konkrēto darba devēju.

Tomēr noteikumi Nr.378 paredz gadījumu, kad aģentūra atlīdzina personām darbā gūto kaitējumu arī par laiku pirms 1997.gada 1.janvāra. Proti, noteikumu Nr.378 8.punkts noteic: ja darba devējs, kurš atbildīgs par darbā nodarīto kaitējumu, nav nosakāms (ir tiesas spriedums par juridiska fakta konstatēšanu vai dokumenti, kas pierāda, ka darba devējam nav tiesību un saistību pārņēmēja), darbiniekam vai apgādājamam kaitējuma atlīdzību piešķir aģentūra ar dienu, kad konstatēts fakts, ka darba devējs nav nosakāms, bet ne agrāk kā 12 mēnešus pirms kaitējuma atlīdzības pieprasījuma un tās piešķiršanai nepieciešamo dokumentu iesniegšanas dienas.

Turklāt jāņem vērā arī noteikumu Nr.378 5.punkts, kurš paredz, ka privatizācijas gadījumā nododamo saistību kopumu par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu nosaka normatīvajos aktos noteiktā institūcija, kura veic (ir veikusi) uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) privatizāciju.

Tātad, ja valsts lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale” (pieteicējas darba devējs) tika privatizēta, nododot saistību pārņēmējam saistības par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu, tad saistību pārņēmējam, nevis aģentūrai, ir pienākums atlīdzināt darbā gūto kaitējumu. Tāpēc tiesai ir jānoskaidro, vai Sabiedrība ir valsts lopkopības izmēģinājumu

stacijas „Latgale” saistību pārņēmēja, tas ir, vai pastāv noteikumu Nr.378 5.punktā norādītie priekšnoteikumi.

[3.2] Attiecībā uz valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” saistību pēctecību konstatējami turpmāk minētie apstākļi.

Valsts lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale” dibināta 1964.gadā, reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 1991.gada 20.septembrī, nodota privatizācijai ar Ministru kabineta 1997.gada 10.septembra rīkojumu.

Sabiedrības statūtu 1.3.punkts noteic, ka Sabiedrība tiek izveidota valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” privatizācijas rezultātā saskaņā ar Privatizācijas aģentūras valdes 1998.gada 26.februāra lēmumu Nr.46/374 apstiprinātajiem privatizācijas noteikumiem, pārveidojot valsts uzņēmumu statūsabiedrībā, vienlaicīgi pārdodot šīs sabiedrības kapitāla daļas. Statūtu 1.14.punktā noteikts, ka Sabiedrība ir valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” tiesību un saistību pārņēmēja saskaņā ar Privatizācijas noteikumiem.

Valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” (turpmāk arī – Objekts) privatizācijas noteikumu 12.1.punkts noteic, ka Sabiedrība ir visu Objekta tiesību, pienākumu un saistību pārņēmēja.

Privatizācijas noteikumu 12.6.punkts noteic, ka Sabiedrība saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” 18.pantu neatbild par saistībām, kas nebija fiksētas Objekta grāmatvedības reģistros un kas nebija pieteiktas Privatizācijas aģentūrā privatizācijas noteikumu 3.2.punktā sludinājumā noteiktajā termiņā.

Privatizācijas aģentūrai zināmās Objekta saistības (tai skaitā prasījumi par veselības bojājuma rezultātā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu, darba līgumi u.c.) uzskaitītas privatizācijas noteikumu 12.4.punktā.

[3.3] Nepamatots ir pieteicējas viedoklis, ka atbilstoši privatizācijas noteikumu 12.6.punktam Sabiedrība neatbild par pieteicējai darbā nodarīto kaitējumu, jo attiecīgas saistības nebija fiksētas Objekta grāmatvedības reģistros un nebija pieteiktas.

Likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” 18.panta trešā daļa noteic, ka pēc šā likuma 16.panta ceturtajā daļā minētā termiņa izbeigšanās savas pretenzijas nepieteikušie kreditori nevar prasīt, lai tiktu grozīta valsts īpašuma objekta privatizācijas noteikumos paredzētā privatizējamā objekta nosacītā cena un jaunajam objekta īpašniekam nododamo tiesību un saistību kopums.

Panta ceturta daļa noteic, ka Privatizācijas aģentūrai, veicot privatizējamā objekta novērtēšanu un nosakot tā nosacīto cenu, kā arī nosakot jaunajam objekta īpašniekam nododamo tiesību un saistību kopumu, jāņem vērā privatizējamā valsts uzņēmuma grāmatvedības reģistros fiksētie parādi neatkarīgi no tā, vai kreditori savas pretenzijas ir vai nav pieteikuši.

Panta piektā daļa noteic, ka pēc šā likuma 16.panta ceturtajā daļā minētā termiņa izbeigšanās savas pretenzijas nepieteikušie kreditori nevar vērst savas kreditoru prasības un citas pretenzijas pret statūsabiedrību ar privāto kapitālu, kura izveidota, privatizējot valsts statūsabiedrību ar reorganizācijas metodi.

Secināms, ka privatizācijas noteikumu 12.6.punkts, ņemot vērā likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” 18.pantā noteikto, attiecināms uz jau esošajiem kreditoriem, kuri savas pretenzijas nebija pieteikuši Privatizācijas aģentūrā tās noteiktajā termiņā. Minētais noteikumu punkts nevar tikt attiecināts uz saistībām, kuras Sabiedrībai kā Objekta tiesību un saistību pārņēmējai rodas vēlāk, tai skaitā – pienākuma atlīdzināt kaitējumu sakarā ar arodslimību, kas konstatēta pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas un uzņēmuma privatizācijas.

Līdz ar to ir uzskatāms, ka Sabiedrība ir pārņēmusi valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” saistības atlīdzināt darbiniekiem par darbā gūto kaitējumu sakarā ar uzņēmumā iegūto arodslimību noteikumu Nr.378 izpratnē. Attiecīgi valstij (aģentūrai) šobrīd nav saistību par kaitējuma atlīdzināšanu pieteicējai par šajā uzņēmumā gūto arodslimību.

[3.4] Nepamatots ir pieteicējas viedoklis, ka viņa ir tiesīga vērsties aģentūrā tā iemesla dēļ, ka VDEĀVK izziņā netika noteikts darba devējs, kas vainīgs pieteicējas arodslimībā un attiecīgi darbības zaudējumā.

No lietas materiāliem nerodas šaubas, ka pieteicējas arodslimības cēlonis saistāms ar viņas darbu 14 gadu un 7 mēnešu garumā valsts lopkopības izmēģinājumu stacijā „Latgale”, proti, nav konstatējams cits darbs darba devējs, kas atbilstu VDEĀVK izziņā un slimnīcas atzinumā norādītajiem kritērijiem.

[4] Par apgabaltiesas spriedumu pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Kasācijas sūdzībā norādīti tālāk minētie argumenti.

[4.1] Tiesa nepamatoti ir noteikusi citas privātfirmas vainu, līdz ar to pārkāpusi savu kompetenci.

[4.2] Pieteicēja nekad nav strādājusi Sabiedrībā, savukārt viņas darba devējs vairs nepastāv. Atbilstoši privatizācijas noteikumiem Sabiedrība neatbild par visām valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” saistībām, bet tikai par tām, kas bija fiksētas grāmatvedībā vai bija pieteiktas uz privatizācijas brīdi. Privatizācijas brīdī pieteicējas prasījuma tiesības vēl nepastāvēja, tāpēc tās netika nodotas Sabiedrībai. Šādā gadījumā kaitējuma atlīdzība jāizmaksā aģentūrai, kura pēc tam, ja konstatētu atbildīgā darba devēja tiesību un saistību pārņēmēju, regresa kārtībā varētu atprasīt izmaksātās summas.

[5] Aģentūra paskaidrojumā par kasācijas sūdzību norādījusi, ka apgabaltiesas spriedums ir tiesisks.

[6] Tiesas sēdē aģentūras pārstāve kasācijas sūdzību neatzina un norādīja, ka aģentūra pamatojās uz Privatizācijas aģentūras izziņu, ka Sabiedrība ir valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” tiesību un saistību pārņēmēja.

Pieteicēja uz tiesas sēdi nebija ieradusies. Tā kā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 342.pantam procesa dalībnieka neierašanās nav šķērslis kasācijas sūdzības izskatīšanai, Senāts lietu izskatīja bez pieteicējas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punkts (redakcijā, kas bija spēkā brīdī, kad pieteicēja vērsās aģentūrā) noteic, ka personām, kuras cietušas nelaimes gadījumā darbā vai kurām konstatēta arodslimība līdz 1997.gada 1.janvārim, un personām, kam arodslimība, kuras cēlonis ir līdz 1997.gada 1.janvārim veiktais darbs, konstatēta pēc minētā termiņa, bet tās nav uzskatāmas par apdrošinātajām personām saskaņā ar šo likumu, kaitējuma atlīdzību izmaksā darba devējs vai viņa tiesību un saistību pārņēmējs. Ja konstatēts juridisks fakts, ka darba devējs vai viņa *tiesību un saistību pārņēmējs, kurš ir atbildīgs par darbā nodarīto kaitējumu*, nav nosakāms, kaitējuma atlīdzības izmaksu nodrošina aģentūra.

Atbilstoši minētajā pārejas noteikumu punktā ietvertajam deleģējumam kaitējuma atlīdzības aprēķināšanas, finansēšanas un izmaksas kārtību Ministru kabinets noteicis noteikumos Nr.378.

[8] Apgabaltiesa ir konstatējusi un par to lietā nav strīda, ka pieteicējas arodslimības cēlonis ir darbs līdz 1997.gada 1.janvārim valsts lopkopības izmēģinājumu stacijā „Latgale” un ka arodslimība konstatēta pēc minētā datuma. Pieteicēja nav uzskatāma par apdrošināto personu likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” izpratnē, jo viņa pēc 1997.gada 1.janvāra nebija darba ņēmēja un kā nestrādājoša invalīde nebija pakļauta apdrošināšanai pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām (*sk. likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem*

darbā un arodslimībām” 1.panta 4.punktu un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu” 5.pantu).

Līdz ar to pieteicējas prasījums par kaitējuma atlīdzību saistībā ar konstatēto arodslimību ir izlemjams, ievērojot likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punktu un noteikumus Nr.378. Proti, apgabaltiesa pareizi secinājusi, ka atlīdzība ir jāpieprasa no atbildīgā darba devēja vai tā tiesību un saistību pārņēmēja. Savukārt aģentūras pienākums izmaksāt atlīdzību iestājas tikai tad, ja atbilstošais darba devējs nav nosakāms.

Tādējādi minētajās situācijās, kad kaitējuma atlīdzība par darbā nodarīto kaitējumu atbilstoši likuma regulējumam ir pieprasāma civiltiesiskā kārtībā, gadījumā, ja nav nosakāma tā privātpersona, kura ir atbildīga par nodarīto kaitējumu, valsts ir uzņēmusies cietušās personas sociālo aizsardzību, likumā nosakot, ka kaitējuma atlīdzības izmaksu nodrošina aģentūra.

Tādējādi šajā lietā ir jānoskaidro, vai Sabiedrība, kura ir privatizējusi valsts lopkopības izmēģinājumu staciju „Latgale”, ir atbildīga par pieteicējai nodarīto kaitējumu, kas atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām izslēgtu aģentūras pienākumu izmaksāt pieteicējai atlīdzību no valsts līdzekļiem.

[9] Apgabaltiesa ir konstatējusi, ka valsts lopkopības izmēģinājumu stacija „Latgale” 1997.gadā ir nodota privatizācijai un to ir privatizējusi Sabiedrība.

Noteikumu Nr.378 5.punkts paredz, ka darba devēja privatizācijas gadījumā *nododamo saistību kopumu par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu* nosaka normatīvajos aktos noteiktā institūcija, kura veic (ir veikusi) uzņēmuma privatizāciju.

Apgabaltiesa, pārbaudot pierādījumus lietā, kas attiecas uz atbildīgā darba devēja privatizāciju, pamatoti ir konstatējusi, ka atbilstoši valsts lopkopības izmēģinājumu stacijas „Latgale” privatizācijas noteikumu 12.6.punktam Sabiedrība saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību īpašumu objektu privatizāciju” 18.pantu *neatbild par saistībām*, kas nebija fiksētas Objekta grāmatvedības reģistros un kas nebija pieteiktas Privatizācijas aģentūrā noteiktajā termiņā, un ka atbilstoši privatizācijas noteikumu 12.4.punktam pieteicējas prasījums uz privatizācijas brīdi nebija zināms.

Taču, Senāta ieskatā, apgabaltiesa privatizācijas noteikumu 12.6.punktu nepamatoti ir attiecinājusi tikai uz jau esošajiem kreditoriem, kuri savas pretenzijas nebija pieteikuši noteiktā termiņā, atzīstot, ka minētais punkts neattiecas uz tādām saistībām, kuras Sabiedrībai kā Objekta tiesību un saistību pārņēmējai varētu rasties vēlāk, tostarp pienākumu atlīdzināt kaitējumu sakarā ar arodslimību, kas konstatēta pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas un uzņēmuma privatizācijas. Savu viedokli Senāts pamato ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[10] Privatizējot valsts īpašuma objektu, tas tiek novērtēts un tam tiek noteikta nosacītā cena. Atbilstoši likuma „Par privatizējamo valsts un pašvaldību īpašuma objektu novērtēšanas kārtību” 3.panta pirmajai daļai pirms privatizējamā īpašuma objekta nosacītās cenas noteikšanas veicama šā objekta aktīvu, pasīvu un saistību inventarizācija. Atbilstoši minētā likuma 4.panta pirmajai daļai īpašuma objekta *nosacīto cenu noteic Privatizācijas aģentūra, ievērojot īpašuma objekta aktīvu, pasīvu un saistību novērtējumu* un pieaicināto ekspertu atzinumus, *kā arī novērtējot nemantiskos faktoros, kas ietekmē īpašuma objekta nosacīto cenu.*

Savukārt likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” 18.panta ceturtnā daļa noteic, ka Privatizācijas aģentūrai, veicot privatizējamā objekta novērtēšanu un *nosakot nosacīto cenu, kā arī nosakot jaunajam objekta īpašniekam nododamo tiesību un saistību kopumu, jāņem vērā privatizējamā valsts uzņēmuma grāmatvedības reģistros fiksētie parādi neatkarīgi no tā, vai kreditori savas pretenzijas ir vai nav pieteikuši.*

Tādējādi no iepriekš citētajām tiesību normām to kopumā secināms, ka privatizējamā objekta cena ir nosakāma, ņemot vērā arī privatizētajam nododamo saistību kopumu. Taču

tas iespējams tikai tad, ja šis saistību kopums ir zināms, proti, tas ir uz privatizācijas brīdi fiksēts. Pretējā gadījumā, ja privatizētājam jau pēc objekta privatizācijas tiktu uzlikta atbildība arī par tādām saistībām, kas nebija fiksētas privatizācijas brīdī un līdz ar to nebija ņemtas vērā, nosakot nosacīto cenu, privatizējamā objekta cena varētu izrādīties neadekvāta, salīdzinot ar privatizētāja uzņemtajām saistībām.

Turklāt tieši attiecībā uz saistībām par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu arī atbilstoši noteikumu Nr.378 5.punktā norādītajam secināms, ka privatizācijas gadījumā minētās nododamās saistības ir nosakāmas konkrēti, proti, jau pastāvošās, zināmās saistības, vai arī norādot pietiekami precīzus nosacījumus attiecībā uz iespējamām šāda rakstura prasībām nākotnē, piemēram, ja zināms, ka privatizējamajā uzņēmumā darba apstākļi ir tādi, kas var izsaukt saslimšanu ar arodslimību, taču arodslimība var tikt konstatēta tikai vēlāk, šādos gadījumos norādot, ka privatizētājam tiek nodotas arī tās saistības, kas uz privatizācijas brīdi vēl nav zināmas.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, ir interpretējams arī privatizācijas noteikumu 12.1.punkts, kurš paredz, ka Sabiedrība ir visu Objekta tiesību, pienākumu un saistību pārņēmēja. Proti, ar „visu” saprotams to saistību par darbā nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu kopums, kas pastāvēja un bija zināms uz privatizācijas brīdi, nosakot nosacīto cenu.

Pieteicējas prasījums par kaitējuma atlīdzināšanu nebija zināms uz privatizācijas brīdi, tas nebija fiksēts grāmatvedības dokumentos un netika ņemts vērā, nosakot objekta nosacīto cenu, jo arodslimība pieteicējai tika konstatēta daudz vēlāk. Privatizācijas noteikumos nav norādes, ka nododamo saistību kopums ietver arī nākotnē iespējamus prasījumus saistībā ar kaitējumu veselībai, ko izraisījusi arodslimība. Tiesa lietā nav arī konstatējusi, ka Sabiedrība jebkad būtu atzinusi un faktiski uzņēmusies saistību izpildi pret pieteicēju, kas, kā izriet no tiesu prakses, var tikt ņemts vērā, lai atzītu privatizētāja atbildību (*sal. Senāta 2004.gada 3.novembra spriedumu lietā Nr.SK-613/2004; Senāta rīcības sēdes 2010.gada 3.februāra lēmums lietā Nr.SK-447/2010*).

Līdz ar to nav pamata atzīt, ka Sabiedrība ir atbildīgā darba devēja konkrētās saistības pret pieteicēju pārņēmēja. No tā secīgi izriet, ka atbildīgais darba devējs nav nosakāms un atbilstoši likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punktam un noteikumu Nr.378 8.punktam kaitējuma atlīdzības izmaksa ir jānodrošina aģentūrai. Citiem vārdiem sakot, valstij jānodrošina personas sociālā aizsardzība, jo nav konstatējams darba devējs vai tā saistību pārņēmējs, kurš ir atbildīgs par darbā nodarīto kaitējumu (*sk. likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” pārejas noteikumu 4.punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 2.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 7.aprīļa spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore (paraksts)
Tiesnese (paraksts)
Senatore (paraksts)

I.Skultāne
V.Kakste
D.Mita